

**Rozporządzenie Senatu Rządzącego
Wolnego Miasta Krakowa
Ustawa przejściowa urzędowania Sądownictwa
z 23 lutego 1842 r.**

Dziennik Praw Wolnego Miasta Krakowa z 1842 r.

Nr 934 DGS.

My, Prezes i senatorowie Wolnego, Niepodległego
i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Gdy z zaprowadzeniem nowego Urządzenia Władz Sądowych w kraju Wolnego Miasta Krakowa na zasadzie statutu dla tej gałęzi służby publicznej w dniu 27 stycznia br. do nr 3 D.K. Dziennikiem Praw ogłoszonego wynikła potrzeba oznaczenie porządku określającego przejście z dawnych do nowych przepisów pod względem biegu sprawiedliwości, co do przedmiotów w toku będących, a ostatecznie nie załatwionych, w moc udzielonego nam przez Wysokie Opiekuńcze Dwory upoważnienia do wydania odpowiedniej potrzebie ustawy przejściowej, postanowiliśmy i stanowimy, co następuje.

[hasła: Wolne Miasto Kraków, sądownictwo, przepisy przejściowe]

Art. 1.

Z dniem 1 czerwca 1842 r. w miejsce dotychczasowego Urządzenia Władz Sądowych wchodzi w wykonanie nowy Statut organizujący też władze, uchwałą Senatu Rządzącego z dnia 27 stycznia 1842 r. do nr 3 D.K. ogłoszony. Z dniem powyższym rozpoczyna się stosownie do tegoż statutu urzędowanie Sądu Wyższego i Trybunału, w miejsce Sądów III Instancji, Apelacyjnego i Trybunału I Instancji, których urzędowanie z dniem tymże ustaje. Wszelkie akta z archiwum Sądu III Instancji Sądowi Wyższemu oddane, akta zaś prokuratora Sądu III Instancji do akt prokuratora Sądu Wyższego przeniesione być mają.

[hasła: sądownictwo, Trybunał I Instancji, Sąd Apelacyjny, Sąd III Instancji, Sąd Wyższy, prokurator]

Art. 2.

Sprawy tak cywilne jak i handlowe, w których przedmiot 300 złp nie przechodzi po dzień 1 czerwca 1842 r. nieosądzone, wiszące w dotychczasowym Trybunale I Instancji lub w Sądzie Apelacyjnym, jeżeli pod dzień powyższy na registrach zamieszczone zostały, lub w tychże sądach wyroki przedstanowcze lub przygotowawcze zapadły, sążone będą przez Trybunał lub Sąd Wyższy w porządku

dotychczasowym. Jednakże zapadły na tej drodze w Trybunale wyrok nie przed Sądem Wyższym lecz właściwy wydział Trybunału apelowany będzie. Jeżeli po dzień 1 czerwca 1842 r. sprawy wyżej rzeczony na rejestra sądowe wpisane nie zostały, lub w takowych po tenże termin wyroki przedstanowcze lub przygotowawcze nie zapadły, wyrokowane w tychże w I instancji stosownie do § 7 lit. C nowego nowego statutu do sądów pokoju należeć będzie, i dlatego wydane pozwy pozwy w ręku stron zostające nowym wezwaniem, stosownie do przepisów postępowania w sądach pokoju, poparte być powinny.

[hasła: Trybunał I Instancji, Sąd Apelacyjny, Sąd Wyższy]

Art. 3.

Wszelkie sprawy w przedmiotach 300 złp przechodzących po dzień 1 czerwca 1842 r. nieosądzone, wiszące w dotychczasowym Trybunale I Instancji i w Sądzie Apelacyjnym, jak też te sprawy, które aczkolwiek przed dniem 1 czerwca 1842 r. w Trybunale osądzone, jednakże wyroki w nich zapadłe po dzień 1 czerwca 1842 r. apelowane zostaną, podlegają przepisom nowego Urządzenia Sądownictwa i decydowane będą przez właściwe wydziały Trybunału, a to w tym porządku: iż sprawy zapisane po dzień 1 czerwca 1842 r. na rejestrach, po wykazaniu ich przez pisarzy i przydzieleniu na wokandy właściwe Trybunału, za zniesieniem się prezesów Trybunału i Sądu Wyższego bez wszelkich innych co do tego formalności, według zwyczajnego postępowania przygotowane, przywoływane i sądzone zostaną; sprawy zaś na rejestra dotychczasowe po dzień wyżej rzeczony nie zapisane, dopiero za poprzednim wezwaniem patronowi przez patrona, lub gdzie by go nie było, stronie osobiście lub w zamieszkaniu na żądanie pilniejszej stronie wręczyć się winnem, na właściwe rejestra zapisane i następnie sądzone będą.

[hasła: Trybunał I Instancji, Sąd Apelacyjny, Sąd Wyższy, wartość przedmiotu sporu, organizacja sądownictwa, pisarz sądowy]

Art. 4.

Wszelkie sprawy w dotychczasowym Sądzie III Instancji po dzień 1 czerwca 1842 r. wiszące i na rejestrach już zapisane, czyli to od wyroków różnobrzmiących, czyli od zgodnych, a w ostatnim przypadku bądź gdy dopiero skarga podaną jest, bądź po tejże przejęciu, bądź po skasowaniu wyroków, gdy do rozpoznania in merito przychodzą, przez Sąd Wyższy według przepisów Urządzenia Sądownictwa z dnia 27 sierpnia 1833 r. nr 5046/5077 sądzone będą. Tym końcem pisarz Sądu Wyższego po dzień 1 czerwca 1842 r. ułoży wykazy pozostałych na rejestrach Sądu III Instancji spraw, które następnie z wszelkimi aktami prezesowi Sądu Wyższego do dalszego postępowania złoży.

[hasła: Sąd III Instancji, Sąd Wyższy, organizacja sądownictwa, zawisłość sporu]

Art. 5.

Dla spraw do dnia 1 czerwca 1842 r. na registrach Sądu III Instancji niezapisanych, w drodze rekursów od wyroków różnoprzmiących lub zgodnych, w których jednakże pozwy wydane, zostają w ręku stron; jako też dla spraw tych, w których wyroki dotychczasowego Sądu Apelacyjnego zapadłe do dnia tegoż wręczone nie zostaną, niniejszym oznacza się termin trzech miesięczny od dnia 1 czerwca 1842 r. rachując, do umieszczenia pierwszych na registr Sąd Wyższego, a w drugich do wręczenia jeszcze niedoręczonych wyroków i rekurrowania tychże według dotychczasowego Urządzenia, w celu następnego uzyskania wyroku w Sądzie Wyższym.

[hasła: Sąd III Instancji, Sąd Apelacyjny, Sąd Wyższy, doręczenie wyroku]

Art. 6.

Dla spraw na koniec takich, w których by po osądzeniu w dotychczasowym Trybunale I Instancji i Sądzie Apelacyjnym w drodze dalszego odwołania się pozwy wydane nie zostały, lub skarga kasacyjna podana nie była, a według Urządzenia Sądownictwa z dnia 27 sierpnia 1833 r. nr 5046/5077 termin do założenia rekursu nie upłynął, wyznacza się równie termin trzech miesięcy od dnia 1 czerwca 1842 r. rachując, do wydania pozwów lub podania skarg kasacyjnych i umieszczenia spraw takowych na registrach Sądu Wyższego; wskutek czego według dotychczasowego porządku przyjmowane i sądzone będą.

[hasła: Trybunał I Instancji, Sąd Apelacyjny, skarga kasacyjna, Sąd Wyższy, organizacja sądownictwa]

Art. 7.

Zaniedbanie przez strony poparcia spraw według postanowienia w art. 5 i 6 w przepisany terminie trzech miesięcznym sprawi ten skutek, iż pod względem przyjmowalności rekursu i postępowania już nie przepisom Urządzenia Sądownictwa z dnia 27 sierpnia 1833 r. nr 5046/5077, ale przepisom nowego Statutu podlegać będą.

[hasła: organizacja sądownictwa]

Art. 8.

Komplet Sądu Wyższego do osądzenia spraw w art. 4, 5 i 6 wymienionych złożony będzie według przepisów nowego Statutu Sądownictwa. Gdyby jednak prezes Sądu Wyższego dla przyczyn prawem wskazanych sprawy sędzić nie mógł, zastąpi go prezes Trybunału, w razie zachodzącej co do niego przeszkody sędzia Sądu Wyższego, a następnie Trybunału, z zachowaniem co do obydwóch porządku

starszeństwa nominacji. W przypadku zachodzącej podobnej przeszkody co do sędziów Sądu Wyższego, uzupełnią komplet sędziowie Trybunału losowo wybrani spośród tych, którzy dotąd sprawy nie sądzili.

[hasła: Sąd Wyższy, Trybunał, sędzia, komplet sędziów, organizacja sądownictwa, losowanie sędziów]

Art. 9.

Sędziowie nie będą uważani za sądzących poprzednio sprawę, w której by tylko bądź wyrok połączenia bez sporu o to zapadł, bądź w drodze apelacji na żądanie pilniejszej strony apelowanej proste odrzucenie wyniesionej apelacji zaocznie orzeczonym było. Również dawanie wniosków w sprawach przez prokuratorów nie będzie powodem do wyłączenia od sądzania spraw tychże.

[hasła: sędzia, prokurator, apelacja, wyłączenie sędziego]

Art. 10.

Dla uniknięcia zrywania kompletu w Trybunale z powodu uzupełnienia kompletu Sądu Wyższego w sposób art. 8 przewidziany, sprawy w art. 4, 5, 6 wymienione sądzone będą przez Sąd Wyższy w dniach wolnych od zwykłych posiedzeń.

[hasła: komplet sędziów, Sąd Wyższy, Trybunał]

Art. 11.

Wszelkie jednostronne podania w drodze niespornej dotąd przez dotychczasowy Trybunał w pierwszej a Sąd Apelacyjny w ostatniej instancji załatwiane, tak zalegające po dzień 1 czerwca 1842 r. jak i odtąd przychodzące, w pierwszej przez Trybunał a w drugiej i ostatniej instancji przez Sąd Wyższy tą samą drogą załatwiane będą.

[hasła: Trybunał I Instancji, Sąd Apelacyjny, Sąd Wyższy]

Działo się na posiedzeniu Senatu w Krakowie dnia 23 lutego 1842 r.

M.P.

Prezes Senatu Schindler

Darowski – Sekretarz Generalny Senatu

Nowakowski – sekretarz Senatu.